

[Erik Hansen.]

ligt, når vi generelt drøfter bosætning ud over landet, at de, der kommer til, skal også handle hos vores lokale handlende, og de skal bruge de lokale håndværkere. Jeg tror, der er et bredt flertal her i dette ting for, at vi skal forsøge at undgå affolkede distrikter. Vi skal så vidt muligt søge at undgå, at der opstår det, man kalder spøgelsesbyer.

Med disse bemærkninger skal jeg sige til forslagsstillerne, at det radikale venstre kan ikke medvirke til forslaget gennemførelse. Jeg tror, det arbejde, der blev gjort her for et år siden for at finde frem til en lovgivning, som nu har virket i 6 måneder, skal man ikke sådan bare feje af bordet og sige, at det duede ikke. Jeg tror, her står mange ting på spil, ikke blot noget, der drejer sig om få måneder, få år, men noget, som rækker ind i de næste generationer.

Derfor vil jeg gerne slutte med at sige: lad os nu se resultaterne af denne lovgivning, lad den nu få lov til at virke videre. Det er muligt, at der langs hen ad vejen er ting, der kan gøres bedre. Det er muligt, der kan fremkomme argumenter for bedre måder at løse problemerne på, men foreløbig har vi den gældende lov. Intet bedre har vi set. Lad os nu beholde den. Vi har ikke råd til at eksperimentere i øjeblikket med disse ting.

H. C. Toft (KF):

Da folketinget den 25. maj 1973 havde forslag om landbrugslovene til anden behandling, gav jeg på mit partis vegne udtryk for vort syn på denne lovgivning. Vi stillede en lang række ændringsforslag, et enkelt ændringsforslag alene, adskillige sammen med venstre, og vi gav derved udtryk for, at vi ikke ønskede loven ændret, således som der var et flertal for, bestående af socialdemokratiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti.

Et af ændringsforslagene fra Vs og Ks side gik ud på, at forslaget om at indføre en bopælspligt skulle fjernes. Det er derfor noget overraskende for mig i dag at høre venstres ordfører og landbrugsministeren næsten komme med taksigelser over, at vi nu har fået denne lov, og give udtryk for, at vi i alt fald ikke skal røre ved den foreløbig. Jeg går da ud fra — men jeg kan jo ikke være sikker på det — at det kun er i en forsøgsperiode, venstre accepterer bopælsplig-

ten. I betragtning af de taler, der blev holdt her ved anden behandling også fra venstres ordfører, er det i alt fald overraskende for mig, hvis man i dag pludselig kan acceptere den.

Det, der navnlig ligger i det foreliggende forslag om, at man fjerner §§ 16, 17 og 18 i lov om landbrugsejendomme, er, at man ønsker fjernet bopælspligten, og man ønsker fjernet kravet om hovederhverv. Også kravet om hovederhverv vendte det konservative folkeparti sig imod, og jeg forstod det sådan sidste år, at i alt fald den måde, flertallet havde udformet bestemmelsen om hovederhverv på, tog venstres ordfører også afstand fra, idet man begrænsede hovederhvervsspørgsmålet til, om man havde sin hovedindtægt, altså den største part af sin indtægt, fra landbruget.

Det konservative folkeparti har ikke ændret standpunkt over for denne lovgivning. Når det blev nævnt her for et øjeblik siden fra flere sider, at man var enig i folketinget om denne lovgivning, så er det altså ikke rigtigt.

Det konservative folkeparti argumenterede dengang for, at når man gennemførte denne lovgivning, bl. a. om bopælspligt, så ville det medføre, at de mindre ejendomme omkring bycentrene, hvor der boede mange, ville presses op i pris, ville blive dyrere. Det var den daværende landbrugsministers opfattelse, at landbrugsejendomme ville blive billigere. Det var vor opfattelse, at køberpresset inden for disse særlige områder ville blive så stort, at ejendomspriserne i disse områder ville blive meget høje. Omvendt ville ejendommene falde i pris, når vi kom ud i de tyndt befolkede egne, og måske i særlig grad når vi kom til øerne. Jeg nævnte dengang bl. a. Læsø og Fur som eksempler, hvor det kunne være vanskeligt at sælge en mindre ejendom med bopælspligt på, når man ikke havde mulighed for på anden måde at få en indkomst.

Jeg vil derfor gerne sige, hvad jeg også sagde dengang at det er vor opfattelse, at man burde tilbageføre retstilstanden til den lov af 8. juni 1971, der blev gennemført af venstre, socialdemokratiet, det radikale venstre og de konservative. Da mener jeg vi fandt frem til en lovgivning, der stort set skulle have været bæredygtig lang tid fremover, hvad alle mente dengang. Jeg vil gerne tilføje, at principielt havde det kon-